

Zeitschrift: Die Schweiz = Suisse = Svizzera = Switzerland : offizielle Reisezeitschrift der Schweiz. Verkehrszentrale, der Schweizerischen Bundesbahnen, Privatbahnen ... [et al.]

Herausgeber: Schweizerische Verkehrszentrale

Band: - (1950)

Heft: 6

Artikel: Tien - Merentocht per trein : Dagverbinding Bodensee - Meer van Genève

Autor: Hooftman, J.C.

DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-774323>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

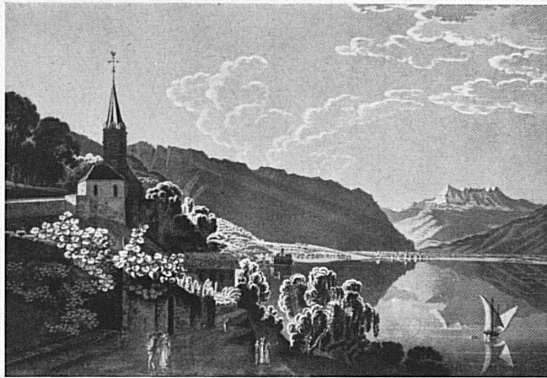
Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 12.05.2025

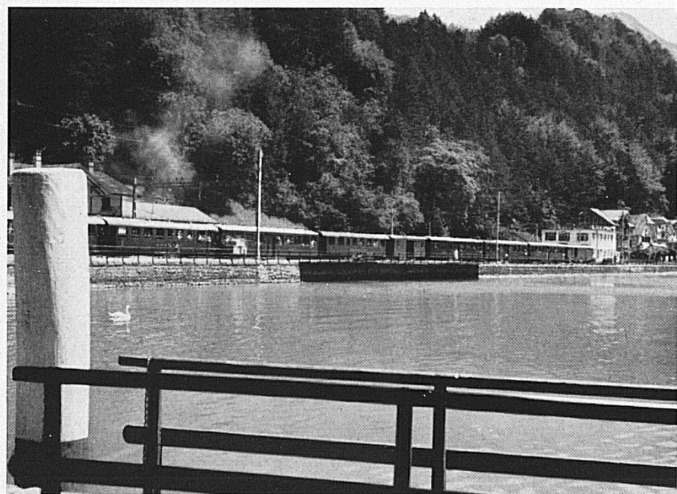
ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Le vieux Montreux

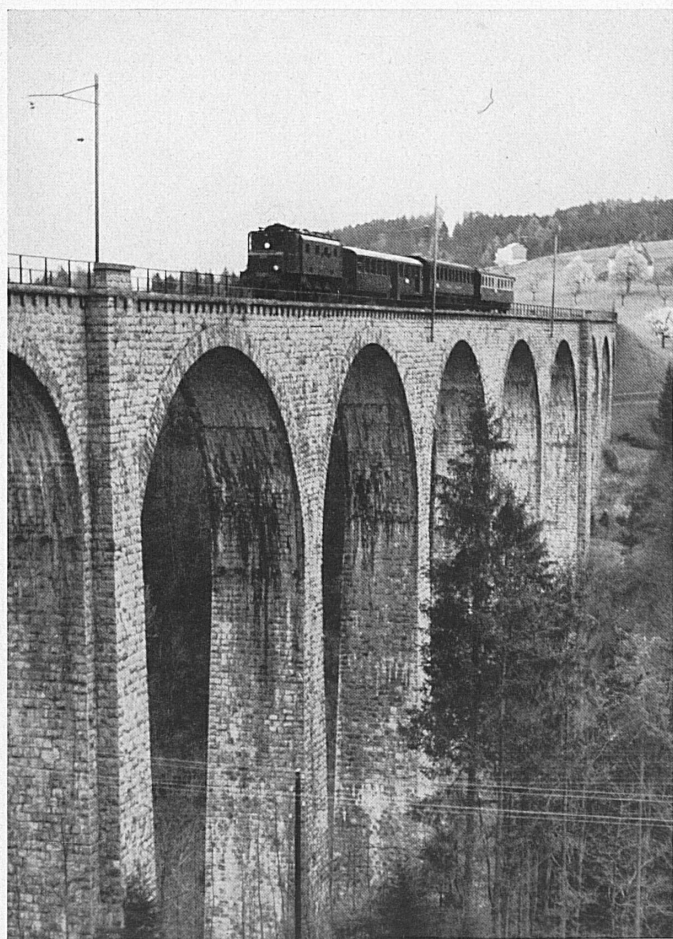
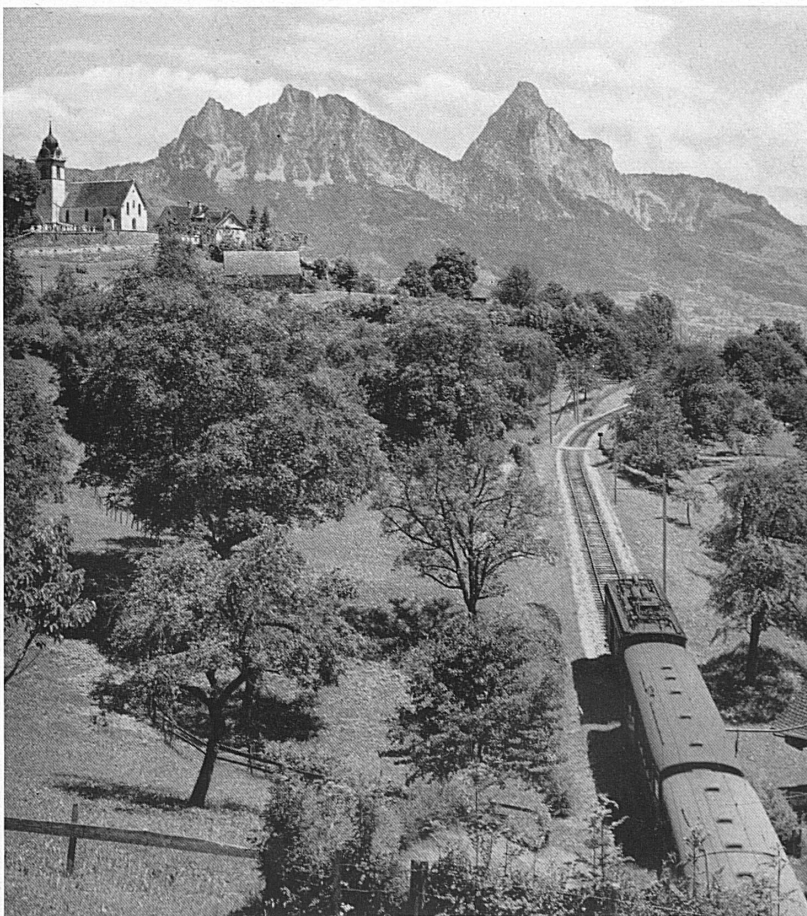

A gauche: Ainsi que le prouve la gravure ancienne reproduite ci-contre, Montreux était, il y a cent ans, un endroit tranquille et intact que les écrits de Lord Byron faisaient naître au tourisme. Vue sur les Dents-du-Midi. — Links: Vor 100 Jahren war Montreux, wie unser hier reproduzierter Stich zeigt, noch ein stiller und unberührter Winkel nahe dem obern Ende des Genfersees. Angefacht durch die Gesänge Lord Byrons, stand der Fremdenverkehr in seinen ersten Anfängen. Blick gegen die Dents-du-Midi.

Beneden: De vooralpse langroute door Zwitserland gaat langs 10 meren. Trein van de smalsporige Brüniglijn der SBB in het station te Brienz. — Ci-dessous: D'un bout à l'autre de la Suisse, la grande route des Préalpes touche dix lacs. Train du Brunig en gare de Brienz. Photo: Schwabe.

Beneden: De spoorlijn van de «Südostbahn» loopt hoog boven het meer van Lauerz en het land van Schwyz. Zicht tegen de Mythen. — Ci-dessous: Le chemin de fer du sud-est franchit les hauteurs du canton de Schwyz. Vue sur les Mythen. Photo: Beringer

Boven: Viaduct van de «Bodensee-Toggenburg-Bahn», stuk van de schitterende West-oost-verbinding. — Ci-dessus: Viaduc de la ligne du lac de Constance-Toggenbourg, un des éléments de cette merveilleuse grande route. Photo: Schwabe.

Boven: De smalspoor van de «Montreux-Oberland-Bernois» verbindt Zweisimmen in het midden van de Berner Alpen met het oever van het meer van Genève. — Ci-dessus: Le M.O.B. relie Zweisimmen dans l'Oberland bernois aux rives du Léman. Photo: Kettel.

LE CENTENAIRE TOURISTIQUE DE MONTREUX

Montreux, la charmante station touristique du lac Léman, célèbre cette année son centenaire touristique. Il y a, en effet, un siècle que s'ouvrait sur ses rivages enchantés, célébrés par Jean-Jacques Rousseau et Byron, la première pension pour étrangers. Depuis lors, la station s'est grandement développée et de très nombreux hôtels y ont été construits, en même temps que l'on aménageait la ville pour l'agrément des hôtes, en créant des établissements publics, de grands parcs fleuris, en même temps aussi que le commerce s'y développait, et que l'on faisait tout pour distraire les touristes de plus en plus nombreux passant dans cette région d'inoubliables vacances. Plage, golf, courts de tennis, manège d'équitation complètent agréablement les avantages multiples de cette contrée belle entre toutes, qui offre tout à la fois les avantages du lac, et ceux de la montagne toute proche, et procure ainsi des joies nombreuses et variées à tous ceux qui veulent vivre de belles semaines de repos et de détente.

Un tel anniversaire méritait d'être marqué avec éclat. Ce sera bien le cas. En plus de grandes manifestations telles que la Fête cantonale des chanteurs vaudois, la Fête romande des yodleurs — de belles journées folkloriques en perspectives — le Rallye international des autocars, Montreux a pré-

paré de grandes fêtes commémoratives, qui commenceront le 1er juillet, par une grande cérémonie d'inauguration, avec garden-party et concert. Le même jour s'ouvrira dans les salons du Casino une splendide exposition retraçant de façon captivante l'histoire de Montreux, de son évolution et de son développement. On y verra comment les villages de pêcheurs et de vigneron d'autrefois se sont transformés en une des plus belles stations de tourisme; on pourra y suivre le développement des moyens de transport, grâce aux maquettes et modèles exposés; on y trouvera évoqué de manière fort intéressante le souvenir de tous ceux — hommes de lettres, peintres, musiciens de grand renom — qui passèrent à Montreux des heures douces et enchanteresses.

Ces mêmes souvenirs seront évoqués de façon plus vivante et plus colorée encore dans le grand cortège qui, les 15 et 16 juillet, déroulera ses fastes à travers les rues de la ville. Quelque 3000 participants, avec plusieurs corps de musique, des groupes de musiciens et de chanteurs, des chars fleuris rappelant les étapes marquantes de la vie de la cité, des groupes costumés, de grandes batailles de confetti, des bals, feront de ces deux journées consacrées à la joie, l'égal des plus belles Fêtes des narcisses dont on connaît l'éclat et la magnificence.

Le 19 août, une grande fête vénitienne, ayant pour cadre le féérique golfe de Bon-Port, offrira aux foules admiratives d'étonnants feux d'artifices qui inscriront en lettres d'argent dans le ciel le nom de Montreux, au milieu d'un gigantesque kaléidoscope d'étoiles et d'arabesques lumineuses. Bien entendu, il y aura de la musique, des bals, de la joie à profusion.

Dessin de R.-E. Moser.

Et à la mi-octobre, dans les salons du Casino, un bal 1900 complétera on ne peut mieux cet hommage rendu de façon si plaisante, si attrayante, à une station de renommée mondiale, qui a un beau passé, et devant laquelle, n'en doutons pas, s'ouvre un avenir plus beau encore.

Le mot d'ordre de cet an 1950 est donc bien: «Tous à Montreux, pour fêter ce beau centenaire!»

TIEN — MERENTOCHT PER TREIN

Dagverbinding Bodensee — Meer van Genève

Men zou Zwitserland op menig en niet in de laatste plaats op reisgebied het land der onbegrensde mogelijkheden kunnen noemen. Wist U bijvoorbeeld, dat het mogelijk is om in één dag vanuit Romanshorn dwars door Centraal Zwitserland naar Montreux te reizen? Niet in een estafette-loop van sneltreinen, maar in een rustig tempo met alle mate van comfort door een landstreek, zó afwisselend en vol contrasten, dat geen Hollander haar licht zal vergeten.

Tien waterspiegels, waaronder de bekendste van het land, zullen Uw pad flankeren. De Bodensee opent de rij, wanneer U in de vroege zomermorgen van Romanshorn vertrekt, gezeten in een der naar Luzern doorgaande rijtuigen van de Bodensee-Toggenburg-Bahn. Het zal U vergaan als zo velen: U zult niet moe worden te turen over het rimpelloos watervlak, dat in het verschiep verdwijnt achter de reeds trillende zomerlucht. Totdat boomgaarden U het uitzicht benemen, wanneer het treintje langzaam

omhoog kruipt. Nog eenmaal, kort voor het stationnetje Roggwil-Berg, opent zich een heerlijk panorama over het nu diep liggende meer. Dan verdwijnt de trein in de Bruggwald-tunnel en rolt de stad St. Gallen tegemoet.

Terwijl U het hollands koffie-uurtje in de restauratiewagen doorbrengt, rolt de trein door het vriendelijke Appenzellerland. Onafgebroken schakelen zich tunnels en viaducten aan, afgewisseld door sappig groene weiden. Welk een uitzicht op de «Säntis-Gruppe», wanneer de trein over het 300 meter lange Glattal-viaduct rijdt! Nog een laatste groet aan Toggenburg en de 8603 m lange Rickentunnel brengt U in het Gasterland. Een geheel ander landschap trekt nu de aandacht: de prachtige Linth-Ebene. En nog maar nauwelijks heeft U de Glarner Alpen ontwaard, of de contouren van een nieuw meer doemen op: de allerbeminnlijkste Zürichsee. Welk een serene harmonie, deze stilte van het watervlak met

het daarover wegstervende gebeier van een kleine dorpsklok. Typisch Zwitsers tafereel, dat ons Hollanders zo diep beroert...

De Süd-Ost-Bahn brengt U vervolgens door het mooie Sihl-Tal via Schindellegi «hinauf in die Schwyzer Alpenweiden». De charmante Lauerzersee met de beide Mythen doet U andermaal verbazen over de talloze verrassingen in het landschap, die deze reis U biedt. Langzaam daalt de lijn nu door met rotsblokken bezaaide velden, waar in 1806 door een steenlawine van de Rossberg het dorpje Goldau begraven werd. In Arth-Goldau behoeft U niet over de stappen, dankzij de voortreffelijke samenwerking van de Bondsspoorwegen en de particuliere spoorwegmaatschappijen, waardoor deze verbinding in 1947 tot stand kwam. Hoog boven de westelijke oever van de Zugersee voert de Gotthardlijn U langs de voet van de majestueuze Rigi, om bij het idyllische plaatsje Immensee af te buigen naar een andere grootheid onder

de bijna 600 Zwitserse meren en meertjes: de beroemde Vierwaldstättersee. Drink de onvolprezen schoonheid hiervan met volle teugen! Laat Luzern, met haar tallose promenades, de kelk zijn waaraan U zich lave!

Na enkele uren verpozing wordt de reis vervolgd, nu Zuidwaarts over de smalsporige Brüniglijn van de SBB. In de bijna geheel glazen «Aussichtswagen» is dit een waarlijk onverdeeld genoegen. De Sarnersee glijdt aan de ruime vensters voorbij. In Giswil begint het eigenlijke tandradgedeelte (9 km). Met brommende motoren trekt de locomotief haar wagensleep naar het 200 m hoger liggende Lungertälchen, waar wederom een meertje U wacht, de Lungernsee.

Het hoogste punt — Brünig Hasliberg 1011 m — ligt al weer achter U als in Meiringen de remmen aanslaan. En dan duurt het niet

lang meer of de romantische, door steile bergen omgeven Brienzensee vraagt Uw aandacht.

Meer liefelijk, maar niet minder imposant, is de Thunersee, die kort na het overstappen te Interlaken in normaal-spoor rechts tegen de spoorbaan kabbelt. In verre verten steken de besneeuwde toppen van Eiger, Mönch en Jungfrau af boven het diepblauwe water. Welk een kleurenspeel! Een snelle en comfortabele motorwagen van de SEZ brengt U vanuit het schilderachtige Spiez in een ommezien door het pittoreske Simmental naar Zweisimmen. Steeds weer boeiend door haar pretentie-loze ongekunstelde schoonheid, dat is Berner Oberland. Al te vlug naar Uw zin zal Zweisimmen in zicht komen en de laatste schakel in Uw reis geslagen worden door de Montreux-Oberland Bernois. Sierlijk zwenkt de moderne

blauw-witte motortrein van de MOB langs plaatsen met een bij uitstek wereldse wintersport-reputatie: Gstaad, Saanen, Château-d'Œx, etc. Ziet U, dat zij ook in de zomer meer dan bekoorlijk zijn?

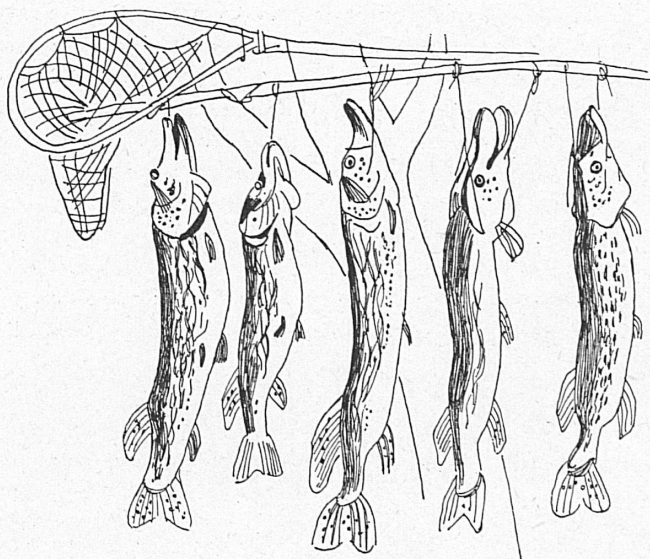
Helaas, de kleurensymphonie nadert haar einde. Maar de laatste etappe brengt U nog een onverwachte toegift in de vorm van een prachtig gezicht op de Dents-du-Midi en het laatste onzer merencyclus: Genfersee, het grootste meer van Zwitserland (581 km²). De schemering valt reeds als Montreux bereikt wordt. Duizenden lichtjes omzomen het meer. En onder het genot van een glas voortreffelijke «vin du pays» in de gezellige hotelbar, zult U zich realiseren, welk een onvergetelijk wereldje deze reis voor U ontsloot.

J. C. Hooftman.

PESCA SUL LAGO MAGGIORE

Chi ha avuto la malizia di tessere la prima rete da tendere ai pesci ed agli uccelli, sovrani incontestati delle acque e dell'aria, che, benché abitanti due mondi così diversi, sono tuttavia imparentati fra loro, in quanto rappresentano gli uni e gli altri la realizzazione di quella che è sempre stata l'aspirazione dell'uomo: volare ed esplorare le profondità delle acque? Il nome di quest'inventore si è perso nell'oscurità dei tempi, come quello di chi, per la prima volta, ideò di solcare la terra con l'aratro, di trarre da un semplice albero, scavandolo, la prima barca, di modellare dei vasi perfetti per mezzo di un piedestallo girevole.

Tutte le professioni che hanno a che fare con queste cose, presuppongono un che di mitico, ma in modo particolare quella del pescatore. Ogni volta che osservo le reti tese ad asciugare e, curvo su di esse, un uomo intento a ripararle, toccandole e studiandole attentamente, mi prende quasi un senso di riverenza e di ammirazione. E sempre, quando vedo una barca carica di reti staccarsi dalla riva e spingersi al largo,

Disegni di R. Seewald.

sia verso l'alto mare, sia — più modestamente — verso il centro di un lago dalle rive tutte sussurranti di canneti, mi assale un desiderio irresistibile di lanciarmi in essa

e di prendere parte all'opera del pescatore, che non mi sembra una fatica, ma una specie di magia. Che sia invece anche fatica ben lo sanno i pescatori, e molto spesso quale fatica...

Ieri seguí il mio impulso e saltai nella barca di Lineo, quando si accingeva a lasciare il modesto molo del porto di Ronco per tendere le reti al largo. Non si trattava più di una di quelle barche nere che formavano un tempo la caratteristica del nostro lago e che vanno purtroppo scomparendo: barche larghe, dal fondo piatto, sormontate da arcioni destinati a tirarvi sopra una tenda che riparasse dal sole troppo forte, ma soltanto di una comune veloce barca a motore. Così vogliono i tempi, ma il mestiere è rimasto lo stesso. L'equipaggio si componeva di Lineo e di Guido, un simpatico ragazzetto che la domenica, vestito di bianco e di rosso, sa far oscillare il turibolo con tanta solennità e compunzione, ma che non è meno esperto nell'arte del remo.

Dapprima fu però il motore a portarci molto

